

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(இருபத்து இரண்டாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் – இருபத்து இரண்டாவது அத்யாயம்
(மந்திர ஸ்வரூபம்)

சக்ர:-

1. அநாதி நிதநே தேவி ஸர்வஜ்ஞே ஹரிவல்லபே
கதம் வை ஜ்ஞாபயேந் மந்திராம்ஸ்தேஷாம் ரூபம் ச கீத்ருசம்
2. ஸம்பரதாநதா வைஷாமுத ஜ்யேஷ்ட கநிஷ்டதா
ஏதத் ப்ருஷ்டா மயா ப்ருஹி நமஸ்தே ஸரஸீருஹே

பொருள் – இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “தேவீ! ஸ்ரீஹரியின் பத்தினியே! அனைத்தும் அறிந்தவளே! மந்திரங்கள் எவ்விதம் உபதேசம் செய்யப்படுகின்றன, மந்திரங்களின் ரூபம் என்ன? மந்திரங்கள் அனைத்தும் சமமானவையா அல்லது அவற்றுள் உயர்ந்தது தாழ்ந்தது என்னும் வேறுபாடு உள்ளதா? இவற்றை எனக்கு விளக்கவேண்டும்”, என்றான்.

ஸ்ரீ:-

3. ச்ருணு ஸர்வம் அசேஷேண மத்தஸ்த்வம் பாகசாஸந
யதாஸ்மி மந்திர ரூப அஹம் யதா ச ஜ்ஞாபயாமி தாந்
4. பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம் ஷாட்குண்யம் அமலோஜ்ஜ்வலம்
தேச கால அநவச்சிந்நம் அநாகாரம் அநூபமம்
5. அஹம் இதி ஏவ தத் ப்ரஹ்ம ஸ்வாத்ம ஸம்போதி நிர்குணம்
அநாதி நிதநம் திவ்யம் லக்ஷ்மீநாராயணம் மஹத்

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மீ உரைக்கத் தொடங்குகிறாள் : பாகசாஸநா (இந்திரன்)! என்னுடைய மந்திர ரூபங்கள் குறித்தும், அவற்றை நான் எவ்விதம் உபதேசிக்கிறேன் என்பது குறித்தும் விரிவாக உரைக்கிறேன், நீ கேட்பாயாக. பரப்ரஹ்மமானது அனைத்திற்கும் உயர்ந்த இடமாகவும், ஆறு முதன்மையான குணங்கள் கொண்டதாகவும், காலத்தாலோ அல்லது இடத்தாலோ அளவுபடுத்தப்படாமலும், இன்ன ரூபம் என்று உரைக்க இயலாதபடியும், நிகரற்றதாகவும் உள்ளது. அத்தகைய ப்ரஹ்மமானது, என்னையே “நான்” என்னும் அஹங்காரமாகக் கொண்டதாகவும், ஸத்வம் போன்ற மூன்று

குணங்கள் அற்றதாகவும், தொடக்கமும் முடிவும் அற்றதாகவும், மிகவும் உயர்ந்ததாகவும் உள்ள லக்ஷ்மீநாராயணனே ஆவான்.

6. சித் ஆனந்த ரஸம் திவ்யம் அகண்டம் அஜராம் அரம்
அநுந்மிஷத் பவத் பாவம் க்ராஹ்ய க்ராஹ வர்ஜிதம்

பொருள் – சித், ஆனந்தம் ஆகியவற்றின் ரஸமாக உள்ள ப்ரஹ்மமானது எந்தவிதமான தோஷமும் இன்றி, வயோதிகம் இன்றி, அழிவு இன்றி உள்ளது. அது தொடக்கத்தில் அறிபவன், அறியப்படும் வஸ்து என்னும் வேறுபாடுகள் ஏதும் புலப்படாதவிதமாக உள்ளது.

7. ஸ்திமிதம் தத் பரம் ப்ரஹ்ம தஸ்ய ஸ்திமிததாஸ்மி அஹம்
தத் கதாசித் பரம் ப்ரஹ்ம பவத் பாவ வ்யவஸ்தயா
8. உந்மிஷத்யஜஹத் ரூபம் ஸ்வேச்சயைவ கதாசந
ஸாஹம் பாவாத்மிகாஹந்தா ஸம்பூஜ்யா பரமாத்மந:

பொருள் – இத்தகைய ப்ரஹ்மமானது எந்தவிதமான சலனமும் இன்றி உள்ளபோது, அவ்விதம் அதன் சலனமற்ற இருப்பாக நானே உள்ளேன். அதன் பின்னர் (ஸ்ருஷ்டி காலத்தில்) அந்த ப்ரஹ்மமானது தனது விருப்பம் காரணமாக தன்னையே அறிபவன், அறியப்படும் பொருள் என்று பலவாக வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. ஆனால் அந்த நிலையிலும் அது தனது ரூபத்தை இழக்காமலேயே உள்ளது. அந்தப் பரமாத்மாவின் “அஹம்” என்னும் எண்ணமாக நானே உள்ளதாகவே உபாஸிக்கவேண்டும்.

9. உதேமி பவதோ தேவாதிச்சயைவ விவஸ்வத:
ஸம்பூத்ய அகில ஸம்பாரமிச்சயைவ ஸ்வநிர்மிதம்
10. ஸ்வபித்தௌ லிகிதம் நீத்வா ப்ரபவாமி ஷடத்வநா
வார்ண: கலாமயச்ச ஏவ தாத்வி கோ மாந்த்ரிகஸ்ததா
11. பாதி கோ பௌவநச்ச ஏவ ஷடத்வநா: ப்ரகீர்த்திதா:
பரமம் யத் அஹந்தாக்யம் ஸம்வித் ரூபமநாமயம்

பொருள் – தேவாதிதேவனாகவும், ப்ரகாசமாகவும் உள்ள அந்தப் புருஷனிடமிருந்து, எனது இச்சை காரணமாக, நான் வெளிப்படுகிறேன். ஸ்ருஷ்டிக்கான அனைத்து நிலைகளையும் நான் ஏற்படுத்தி, என்னிடமிருந்தே எழுதுகின்ற வடிவங்களை உண்டாக்குகிறேன். அதனைத் தொடர்ந்து ஸ்ருஷ்டியின்போது எனது சக்தியை ஆறு ரூபங்களில் வெளிப்படுத்துகிறேன். அவையாவன – உச்சரிப்பு முறைகள், கலை, தத்வம், மந்தரம், பதம் மற்றும் புவனம் என்பதாகும்.

11-2. பரமம் யத் அஹந்தாக்யம் ஸம்வித் ரூபமநாமயம்

12. உந்மேஷ: ப்ரதமஸ்தஸ்ய வர்ணாத்வா பரிகீர்த்தித:

வ்யாக்ருதி தர்சிதா தஸ்ய பூர்வம் தே பாகசாஸந

பொருள் – மிகவும் உயர்ந்ததாக உள்ளதும், தோஷம் இல்லாத ஸம்வித்தாக உள்ளதும் ஆகிய அஹங்காரம் என்பது முதல் ஓசை தோன்றும்போது தனது இயக்கத்தைத் தொடங்குகிறது. இந்த்ரனே! அவற்றைக் குறித்து உனக்கு நான் முன்பே விரிவாக உரைத்தேன்.

13. ததேவ பரமம் ரூபம் ஸம்விந்மயம் மஹத்

விவர்ததே அத்வபாவேந ஜ்ஞாநாத்யேந கலாத்மநா

பொருள் – அந்த என்னுடைய உயர்ந்த ரூபமானது, ஞானமயமாகவும் சக்தி நிறைந்ததாகவும் உள்ளது. அந்த ரூபம், ஞானம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய கலா முதலானவற்றைப் படைப்பதற்காக காணக்கூடிய விதத்தில் மாற்றங்கள் அடைந்தபடி உள்ளது.

14. ஜ்ஞாநாதீநாம் கலாநாம் து குணாநாம் பரமாத்மந:

பூர்வம் தே கதிதா ஸுக்திர்யாவந்தோ யாத்ருசாச்ச தே

பொருள் – பரமாத்மாவின் குணங்களான ஞானம் போன்றவை குறித்தும், அவற்றின் எண்ணிக்கை மற்றும் தன்மைகள் குறித்தும் உனக்கு நான் முன்பே கூறியுள்ளேன்.

15. அத்வத்வயம் உபாதாய தத் ரூபம் மம சிந்மயம்
வாஸுதேவாதி ரூபேண வர்த்ததே தத்வ வர்த்தமநா

பொருள் – இந்த இரண்டுடன் (ஓசை, கலை) சேர்ந்து என்னுடைய சித்ரூபமானது, நான் வாஸுதேவன் போன்ற ரூபங்கள் எடுக்கும்போது, அந்தந்த தத்வங்களாக வெளிப்படுகிறது.

16. வ்யூஹாச்ச விபவாச்ச ஏவ யச்சாந்யத் பகவந் மயம்
தத்வாத்வநோ விவ்ருத்தி: ஸா கீர்த்திதா பரமாத்மந:

பொருள் – அந்த தத்வங்களின் வெளிப்படுதலின்போது, பரமாத்மாவின் மாறுபாடுகளாகவே வ்யூஹம், விபவம் போன்றதான பகவத்மயமாக உள்ள நிலைகள் காணப்படுகின்றன.

17. பூர்வாத்வ த்வயம் ஆதாய ததேவ மம சிந்மயம்
ரூபம் விவர்த்ததே சாச்வந்மாத்ரேண பரமாத்வநா

பொருள் – ஸ்ருஷ்டியின் முதல் இரண்டு நிலைகளில் வெளிப்பட்ட என்னுடைய சிந்மயமான ரூபமானது, மந்த்ரங்களின்போது எப்போதும் நிலைக்கவல்ல முக்கியமான மாறுதல்களை அடைகிறது.

18. உதாரணாய ஜீவாநாம் மக்நாநாம் பவநாகரே
போகாய பவஸம்ஸ்தாநாம் வைராக்ய ஜநநாய ச

19. ஆராதநஸ்ய ஸித்யர்த்தம் மாநஸ ஆலம்பநாய ச
மந்த்ராத்வா பரமோதாரோ மம சித் ரூப லக்ஷண:

20. வாஸுதேவாதி தேவாநாம் மூர்த்திபாவம் வ்ரஜத்யஸௌ
மந்த்ரா: ஸர்வே சித் ஆத்மாந: ஸர்வகா: ஸர்வஸாதகா:

பொருள் – சிந்மயமான மந்த்ர நிலைகளில் நான் வாஸுதேவன் முதலான தேவர்களுடைய மூர்த்தி ரூபத்தை எடுத்தவளாக, ஸம்ஸாரம் என்னும் ஸமுத்ரத்தில் மூழ்கியபடி உள்ள

ஜீவாத்மாக்களைக் கரையேற்றுகிறேன். மேலும், அதனையும் பொருட்படுத்தாமல் ஸம்ஸாரத்தில் தொடர்ந்தபடி உள்ளவர்களுக்கு வைராக்யம் ஏற்படுத்துவதற்காக அவர்களுக்குப் பல இன்பம் தரும் ஸாதனங்களை அளிக்கிறேன். தொடர்ந்து என்னைக் குறித்த ஆராதனையை வளர்த்து, அவர்களை எப்போதும் மனதால் த்யானிக்கும்படியும் செய்கிறேன். இந்த மந்த்ரங்கள் அனைத்தும் சிந்மயமாகவும், அனைவராலும் பயன்படுத்தும்படியாகவும், அனைத்துவிதமான கருவிகளாகவும் உள்ளன.

21. த்ராயமாணாச்ச மந்தாரே குப்த ரூபாச்ச சாஸ்த்ரத:

போகாபவர்கதா ஹி ஏதே தேவதேவஸ்ய சார்ங்கிண:

22. ரூபம் மே பகவந் மந்த்ரா விஜ்ஞேயா மூர்த்தியோமலா:

ஜாக்ரத் ஸ்வப்நேள ஸுஷுப்திச்ச தூர்யம் சேதி சதுஷ்டயம்

பொருள் – இந்த மந்த்ரங்கள் என்னுடைய மற்றும் சார்ங்கம் என்னும் வில்லைக் கொண்ட விஷ்ணுவுடைய ரூபத்தில் உள்ளதாகவே கொள்ளாவேண்டும். இவற்றைக் குறித்து த்யானிப்பவர்களை இந்த மந்த்ரங்கள் காக்கின்றன. அவற்றின் உற்பத்தியை இரகசியமானவை என்றும், அவை தகுந்த இன்பங்களை அளித்து இறுதியாக மோக்ஷத்தையும் அளிக்கின்றன என்றும் சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த மந்த்ரங்களைக் கைக்கொள்ளும்போது ஜாக்ரத், ஸ்வப்நம், ஸுஷுப்தி மற்றும் தூரியம் என்னும் நான்கு நிலைகள் உள்ளன.

23. ஜ்ஞேயம் பதாத்வநோ ரூபம் ஜாக்ரத பாஹ்ய இந்த்ரிய க்ரம:

பாஹ்ய இந்த்ரியாணாம் தமஸாபி பூதே விபவே ஸதி

24. அந்த:கரண வ்ருத்திர்யா ஸம்ஸ்கார பரிசேஷிணீ

ஸா ஸ்வப்ந இதி விஜ்ஞேயா பதபாவே ஸுஷுபிதகா

பொருள் – விழிப்பு நிலையில் அந்தந்த வெளி இந்த்ரியங்கள், தங்களுக்கென்றுள்ள விஷயங்களை அறிகின்றன. அத்தகைய வெளி இந்த்ரியங்கள் இருளால் மூடப்படும்போது (அதாவது உறக்க நிலை), அவை தங்களுடைய சக்தியை இழந்துள்ளன. அந்த நேரத்தில், அந்தகரணம் விழித்துக்கொண்டு, முன்பு ஏற்பட்ட பழக்கங்களின் காரணமாக

இயங்கியபடி உள்ளது. அந்தகரணத்தின் செயல்பாடும் நிற்கும்போது, ஆழ்ந்த உறக்க நிலை ஏற்படுகிறது.

25. தமஸாநாபி பூதஸ்ய ஸத்த்வஸ் தஸ்ய விபச்சிதா:

பாஹ்ய அந்த:கரணஸ்தாயா வ்ருத்தேருபரமே ஸதி

26. சுத்தஸத்த்வ ப்ரஸாதஸ்ய ஸந்ததிஸ் தூர்ய ஸம்ஜ்ஞிதா

ஏவம் சதுர்விதே மார்கே நிர்திஷ்டே அஸ்மிந் பதாபிதே

27. தூர்ய வர்ஜம் ஸுஷுப்த்யாதிரசுத்தம் பஜதே கதிம்

மாயாதி க்ஷிதிபர்யந்தா யோக்தா புவநபத்ததி:

பொருள் – யார் ஒருவனுடைய மனமானது இருள் என்னும் அறியாமையால் மூடப்படாமல் உள்ளதோ, யாருக்கு ஸத்வகுணம் நிரம்பி உள்ளதோ, அவன் தனது வெளி இந்த்ரியங்கள் மற்றும் அந்தகரணம் ஆகியவற்றை அசைவற்ற நிலைக்குக் கொண்டு சென்று, சுத்தஸத்த்வ நிலையை எட்டுகிறான். இதுவே தூரியம் என்ற நிலையாகிறது. இப்போது உரைக்கப்பட்டதே நான்கு நிலைகளின் வரையறை ஆகும். இந்த நான்கில், தூரியம் தவிர்த்து மற்ற மூன்று நிலைகளும் அசுத்தமான ஸ்ருஷ்டி நிலைகள் ஆகும். இந்த ஜகத்தின் நிலைகள் மாயை என்பதில் தொடங்கி ஸம்ஹாரம் என்பதில் முடிகிறது.

28. புவநாத்வா ஸ விஜ்ஞேயோ ஹு அசுத்தோ மலபங்கில:

ப்ரக்ரீடயந்தி மந்த்ராஸ்தே சாச்வத்ராகபரம் நரம்

29. தத் தத் போகேந்த்ர ஜாலாநி தர்சயந்தோ விமோஹிதம்

குருணா ஸதயம் ஸம்யக் வீக்ஷிதம் கருணாத்ருசா

30. உத்தாரயந்தி வைராக்யம் ஜநயந்த: பதே பதே

தத்: சுத்தமயாந் மார்காந் ப்ராப்யந்த: சநை: சநை:

31. சப்தப்ரஹ்மணி நிஷ்ணாதம் ப்ராப்யேயு: பராம் ஸ்ரீயம்

ஏவம் விதா மஹாத்மானோ மந்த்ரா: பரமபாவநா:

பொருள் – புவநத்தின் ஸ்ருஷ்டி தொடக்கமாக உள்ள பல்வேறு நிலைகள் அசுத்தமாகவும், மலங்கள் (தோஷங்கள்) நிறைந்ததாகவுமே உள்ளன. அந்த நிலைகளில், பல்வேறு விருப்பங்களைப் பெற்றுத் தரவல்ல மந்த்ரங்கள், எளிதில் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய

மனிதர்களை இந்த லோகத்தின் லீலைகளில் ஈடுபடுத்துகின்றன. அந்தந்த இன்பங்களால் வசீகரிக்கப்பட்ட மனிதர்கள், அவற்றில் மயங்கியபடியே உள்ளனர். ஆனால் சரியான தருணத்தில் ஒரு ஆசார்யனை அண்டும்போது அவர் தன்னுடைய அந்த சிஷ்யனைக் கருணையுடன் நோக்கும்போது, அந்த மந்திரங்கள் அந்த மனிதனுக்குத் தகுந்த வைராக்யத்தை உண்டாக்கி, அவனை மேலே தகுந்த பாதைக்கு உயர்த்துகின்றன. அதிலிருந்து அவை அவனை சுத்தமான மார்க்கத்தில் கொண்டு சென்று, ஸப்தப்ரஹ்ம ஞானத்தை உண்டாக்குகின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து அவனை “ஸ்ரீ” என்பதற்கு இட்டுச் செல்கின்றன. ஆக மந்திரங்கள் தாங்களாகவே ஒருவனைத் தூய்மைப்படுத்தவல்ல தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.

32. த்ரிவிதாஸ்தே து விஜ்ஞேயா அதமா மத்யமா: பரே

பவோபகரணாநாம் யே தேவாநாம் மூர்த்திதாம் கதா:

33. அந்தவத் பலதா மந்த்ராஸ்தே ஜ்ஞேயா அதமா புதை:

மந்த்ரா விபவதேவாநாம் ஸசக்தீநாம் து மூர்தய:

34. தே ஜ்ஞேயா மத்யமா மந்த்ரா உத்தமா வ்யூஹ மூர்தய:

யே து ப்ரஹ்மாவகாஹந்தே லக்ஷ்மீநாராயணாத்மகம்

35. பவத் பாவ வ்யவஸ்தாநாஸ்தே மந்த்ரா உத்தமோத்தமா:

ஏவம் ச ஜ்யைஷ்யவ்யகாநிஷ்டவ்யம் விஜ்ஞேயம் மந்த்ரகாவிதை:

பொருள் – உயர்ந்தவை, நடுத்தரம் மற்றும் தாழ்ந்தவை என்று மூன்றுவிதமான மந்திரங்கள் உள்ளன. குறிப்பிட்ட பலனையே தங்களுடைய இலக்காகக் கொண்டவையாகவும், தேவர்களுடைய மூர்த்தங்களைக் குறித்துள்ளதும் ஆகிய மந்திரங்கள் தாழ்ந்தவை என்று அறிஞர்களால் கூறப்படுகிறது. பகவானுடைய விபவ அவதாரங்கள் குறித்தும், அவற்றின் சக்தி குறித்தும் உள்ள மந்திரங்கள் நடுத்தரமானவை ஆகும். வ்யூஹங்களை (வாஸுதேவன் முதலான நான்கு) குறிக்கும் மந்திரங்களே உயர்ந்தவை ஆகும். லக்ஷ்மீநாராயணனாகவே உள்ள ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்ததும், “பொருள் மற்றும் இருப்பு” என்பதற்கு இடையே வேறுபாடு காணாமல் உள்ளதும் ஆகிய மந்திரங்கள் உயர்ந்தவை ஆகும். இப்படியாகவே மந்திரங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளை அறியவேண்டும்.

36. உத்தமா: பஞ்சராத்தரஸ்தா மத்யமாஸ்து த்ரயீமயா:
தந்தராந்தரஸ்தா விஜ்ஞேயா அதமா: சாஸ்த்ர சக்ஷுஷா
37. கலாங்கா உத்தமா ஜ்ஞேயா அந்யாங்கா மத்யமா: ஸ்ம்ருதா:
அநங்கா அதமா மந்த்ரா பூய: ச்ருணு ஸுரேச்வர
38. பீஜபிண்டாதி ஸம்யுக்தா உத்தமா: பரிகீர்த்திதா:
பீஜாத்யந்யதமாந்த: ஸ்தா மந்த்ரா மத்யமஸம்ஜ்ஞிதா:
39. அபீஜாதியுதா ஜ்ஞேயா மந்த்ரா அதமஸம்ஜ்ஞிதா:
ஏவம் மந்த்ரவிதா ஜ்ஞாத்த்வா ஹ்யாசார்ய: சாஸ்த்ரலேசந:
யதாஸ்வரூபத: சிஷ்யாந் ஜ்ஞாபயேதர்சிதோ மநூந்

பொருள் – உயர்ந்த மந்த்ரங்கள் பாஞ்சராத்தரத்திலும், நடுத்தரமானவை வேதங்களிலும், மற்ற இடங்களில் உள்ள அனைத்தும் தாழ்ந்தவை என்றும் கொள்ளப்படுகின்றன. ஞானம் முதலான கலைகளைத் தனது அங்கமாகக் கொண்ட மந்த்ரமானது உயர்ந்தது ஆகும். மற்றவற்றை அங்கமாகக் கொண்டவை நடுத்தரமானது ஆகும். அங்கங்கள் ஏதும் இல்லாத மந்த்ரங்கள் தாழ்ந்தவை ஆகும். இந்த்ரனே! பீஜம் மற்றும் பிண்டம் ஆகியவற்றுடன் கூடியவை உயர்ந்த மந்த்ரங்கள் ஆகும். பீஜம் அல்லது பிண்டம் ஆகியவற்றுடன் கூடியவை நடுத்தர மந்த்ரங்கள் ஆகும். பீஜம் மற்றும் பிண்டம் ஆகிய இரண்டும் இல்லாதவை தாழ்ந்த மந்த்ரங்கள் ஆகும். அனைத்துவிதமான மந்த்ரங்களை அறிந்தவரும், சாஸ்த்ரங்களைத் தனது கண்களாகவே கொண்டவரும் ஆகிய ஒரு ஆசார்யன், தனது சிஷ்யனுடைய தேவைக்கு ஏற்ப, அவனுடைய விண்ணப்பத்தின் அடிப்படையில், அவனுக்கு உபதேசிக்கிறார்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்தரம் இருபத்து இரண்டாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்